

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200560
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8620200560.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu N. U. s.r.o., so sídlom T. XX, XXX XX X.- mestská časť U. T., N.: XX XXX XXX právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. 4, XXX XX B. C. právne zastúpenému Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Z. žalobcu **z a m i e t a** .

II. Konanie o vzájomnej žalobe žalovaného **z a s t a v u j e** .

III. V časti konania o žalobe žalobcu žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

IV. Náhradu trov konania o vzájomnej žalobe stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa XX.XX.XXXX sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom T. nivy 1, XXX XX X., N.:XX XXX XXX domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu X.XXX,XX eur s úrokom z omeškania vo výške X % ročne od XX.XX.XXXX do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti S. K. V., a.s., ktorá so žalovaným uzatvorila dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške X.XXX,-eur. Tú mal podľa žaloby splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 155,94 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 9.356,40 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil sumu 6.100,98 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa XX.XX.XXXX ho pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 18.08.2017 pôvodný

-2- 3Csp/22/2020

veriteľ úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 19.08.2017- oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 2.825,92 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe, k zosplateniu došlo v súlade s článkom 8.4 zmluvných podmienok, po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Vo veci bol dňa 26.05.2020 vydaný platobný rozkaz proti ktorému žalovaný včas podal odôvodnený odpor a preto uznesením zo dňa 30.07.2020 bol platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že v súdnej veci jedná sa o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tvrdil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a RPMN a všetky predpoklady použité na jej výpočet, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a nakoľko úver mu bol poskytnutý vo výške 5.000,-eur a doposiaľ naň v splátkach zaplatil sumu 6.100,98 eur, žalobca nemá nárok na ďalšie plnenie.

4. Žalobca k odporu žalovaného vyjadril sa tak, že čo sa týka RPMN, všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl.7 zmluvných podmienok, s ktorým bol žalovaný riadne oboznámený a pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, tá v prípade riadneho splácania úveru bola 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky s čím žalovaný bol oboznámený a mal tak o termíne konečnej splatnosti vedomosť. Žalobca podporne poukázal na § 122 ods.2 Občianskeho zákonníka a tvrdil, že žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20.dňu v mesiaci a teda taký údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 s tým, že tu zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami vyjadrujú termín konečnej splatnosti, keď v zmluvných podmienkach sa uvádza, že splátky sú splatné do 20.dňa v príslušnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy, ak nie je dohodnuté inak. Je tak zrejmé, že termín konečnej splatnosti by tu pripadal na dátum 12/2018. Žalobca žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Uznesením zo dňa 12.10.2020 č.k.3Csp/22/2020-73 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť N. U. s.r.o., so sídlom T. XX, XXX XX X.- mestská časť U. T., N.: XX XXX XXX a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2020 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou N. U., s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň XX.XX.XXXX. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 138 CSP doručil výzvu na späťvzatie žaloby v celom rozsahu, nakoľko zo skutočností tvrdných v žalobe a vyplývajúcich z predložených listinných dôkazov je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Súd v tejto súvislosti

-3-

3Csp/22/2020

poukázal na svoj právny názor o nevzniknutí nároku na úroky a poplatky z úveru a vzniku nároku len na vrátenie poskytnutej úverovej istiny vyslovený už v rozsudku tunajšieho súdu v právoplatne skončenom, skutkovo a právne obdobnom spore žalobcu sp.zn.4Csp/47/2020 a tiež v iných rozsudkoch zákonného sudcu, kde žalobca bol stranou sporu. Na uvedenú výzvu žalobca nijako nereagoval, na pojednávanie sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu doručenému mu dňa 17.08.2022 nedostavil, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Pred pojednávaním žalovaný doručil súdu dňa 18.08.2022 písomné podanie, v ktorom poukázal na to, že termín konečnej splatnosti v zmluve musí byť uvedený dátumovo, iné jeho uvedenie nespĺňa požiadavku zákona a je neurčité, v súvislosti s čím poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.XCoCsp/XX/XXXX z XX.X.XXXX. Trval na tom, že veriteľ je tiež povinný uviesť v zmluve jasne a zrozumiteľne všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, k čomu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.3Co/108/2019 a tiež na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-448/17 z 20.09.2018. Uviedol, že vzhľadom na absenciu povinných náležitostí v zmluve vzniká vzájomný protinávrh v zmysle § 147 CSP a žiada súd o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to

z rovnakých dôvodov, aké uviedol v odpore proti platobnému rozkazu a tiež v bode I tohto svojho vyjadrenia. Poukazujúc tiež na § 11 ods.4 zákona o spotrebiteľských úveroch žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a určiť, že úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 05.12.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

8. Žalovaný pred otvorením pojednávania vzal svoju vzájomnú žalobu späť. Na pojednávaní trval na svojich písomných vyjadreniach o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých predložených listinných dôkazov, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

10. Z obsahu zmluvy zo dňa 05.12.2013 súd zistil, že obchodná spoločnosť S. K. V., a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako „žiadost' a zmluva o poskytnutí pôžičky“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške X.XXX,-eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 155,94 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 9.356,40 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 4.356,40 eur a pri údají o termíne konečnej splatnosti je uvedené 12/2018. Súčet žalovanému poskytnutej sumy X.XXX,-eur a celkových nákladov spotrebiteľa 4.356,40 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 9.356,40 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 32 % s tým, že RPMN je 32 % a priemerná hodnota RPMN 21,09 %.

11. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil odo dňa 21.01.2014 do poslednej úhrady dňa 16.06.2017 v 39 splátkach sumu spolu 6.097,25 eur. Pri dátume 18.08.2017 je tam zaznamenané zosplatnenie úveru po ktorom žalovaný dňa 20.09.2017 uhradil sumu 3,73 eur. Celkovo teda uhradil sumu

-4-

3Csp/22/2020

6.100,98 eur (6.097,25 eur + 3,73 eur), čo medzi stranami nebolo sporné. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu aj „pokuty“ vo výške spolu 331,89 eur ktoré si žalobca v žalobe neuplatnil. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mal žalovaný v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 8.926,90 eur, čo po odpočítaní ním uskutočnených úhrad vo výške 6.100,98 eur činí 2.825,92 eur, teda žalovanú sumu.

12. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 25.06.2017 obchodná spoločnosť S. K. V., a.s. žalovanému oznamovala, že eviduje na zmluve číslo XXXXXXXX zo dňa 05.12.2013 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 452,23 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť, s tým, že ak do 05.08.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2017, bude oprávnená úver zosplatniť. Podľa doručky na čl.12 spisu uvedená písomnosť žalovanému doručená bola dňa 29.06.2017. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.08.2017 obchodná spoločnosť S. K. V., a.s. žalovanému oznamovala, že jeho dlh z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť S. K. V., a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným bola obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Zo zmluvy, z jej obsahu, koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery (vid' napr...celkové náklady spotrebiteľa 4.356,40 eur) je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský úver, keď sám žalobca v žalobe poukazyval na zákonné ustanovenia upravujúce spotrebiteľské zmluvy a v replike na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nevyplýva nič, čo by ju vylučovalo z režimu spotrebiteľského úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a nič také žalobca ani netvrdil. Dôkazné bremeno preukázania prípadnej nespotebiteľskej povahy vzťahu nesie dodávateľ, tu žalobca, pričom z jeho žaloby a ďalších podaní priamo vyplýva, že aj sám svoj nárok kvalifikoval ako plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.)

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (05.12.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

16. Podľa § 7 ods.1 a 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom

-5-

3Csp/22/2020

berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(2)

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 11 ods.2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

-6-

3Csp/22/2020

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

24. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer K. V. a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške X.XXX,-eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil sumu 6.100,98 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, keď neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa

-7-

3Csp/22/2020

výške sumy reálne poskytnutej žalovanému, t.j. 5.000,-eur. A keďže celú túto sumu už žalovaný úhradami pred podaním žaloby žalobcovi vrátil, čo medzi stranami sporné nebolo a vyplýva to z tvrdení samotného žalobcu, jeho dlh zanikol splnením a žalobcovi už tento nič nedlží.

25. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (05.12.2013), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods.2 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods.2 písm.k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva musela podľa § 9 ods.2 písm.j) ZoSÚ obsahovať tiež hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy zo dňa 05.12.2013 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ani správny a korektný údaj o hodnote RPMN.

27. Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok. V predmetnej úverovej zmluve to však absentuje, nakoľko zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

28. Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. V zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto zmluvných podmienok. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.3 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Ani z textu zmluvných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo

-8-

3Csp/22/2020

byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Navyše vzhľadom na vyjadrenie „a/alebo“ v bode 6.2 zmluvných podmienok, ktoré obsahuje navzájom logicky sa vylučujúcu kumuláciu aj alternatívu súčasne je treba daný bod zmluvných podmienok považovať v zmysle § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka za neurčitý, čo v zmysle § 39 a § 41 tohto zákona spôsobuje, že nemôže ísť o platné dojednanie podstatnej zmluvnej náležitosti. Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky (na podporu svojho záveru súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.10Co/92/2018 týkajúci sa rovnako žalobcu a obdobnej zmluvy, viď najmä body 14 až 16 jeho odôvodnenia). Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj 12/2018 ktorý je tam uvedený nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm.f) Zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín

konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 60 splátok a 60 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods.2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín (rozumej dátum). Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

29. Navyše medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru patrí v zmysle § 9 ods.2 písm. i) a j) ZoSÚ aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN (32 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve (pri dátume pôžičky 05.12.2013, výške 5.000,-eur, výške splátky 155,94 eur, počte splátok 60, celkovo splatnej sume 9.356,40 eur) tu v skutočnosti zodpovedá RPMN 31,25 %, pričom ako výška ročnej úrokovej sadzby je tam uvedená hodnota 32 %, teda vyššia ako RPMN, a tak je zrejme, že nesprávne je uvedený buď údaj o RPMN alebo o ročnej úrokovej sadzbe nakoľko tá logicky nemôže byť vyššia ako RPMN. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne

-9-

3Csp/22/2020

špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods.2 písm.f/, j/ a k/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia

31. K poukazu žalobcu na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 V. S. U., a.s. c/a W. X., súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné,

príčom v spojení s ďalšími vytykanými nedostatkami zmluvy (nesprávny údaj o RPMN) ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku.

32. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, či termíne konečnej splatnosti úveru nie sú v zmluve uvedené a podľa predstavy veriteľa by mali byť komplikovane vyvodzované a sú doslova skryté v texte zmluvných podmienok kde navyše nie sú vyjadrené určitým a zrozumiteľným spôsobom, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

33. Žalobca navyše nepredložil žiaden dôkaz, žeby pre uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať úver preverením výdavkov a rodinného stavu spotrebiteľa a nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov, čo je ďalší dôvod bezúročnosti

-10-

3Csp/22/2020

a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods.2 ZoSÚ) keď nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019, najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku). Keďže žaloba neobsahuje vôbec žiadne skutkové tvrdenia k splneniu tejto povinnosti (ako konkrétne prípadne bola plnená, s akým konkrétnym výsledkom, na základe akých dokladov a výstupov), nie je možné vychádzať ani z ich nepopretia žalovaným, keďže popierať možno len to, čo v žalobe je uvedené, a nie to, čo v nej ani náznakom uvedené nie je a na čo žalovaný nemohol ani pomyslieť, hoci to v nej, ak žalobca chcel byť v spore úspešný, uvedené bezpodmienečne byť malo.

34. Navyiac, i keby sa nejednalo o bezúročný úver, i tak by súd musel žalobu v tomto prípade celú zamietnuť, lebo uplatnená sadzba úroku prieči sa dobrým mravom.

35. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

37. V zmysle zmluvy bol úver žalovanému poskytnutý pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 32 %.

38. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v decembri 2013 činil taký úrok v priemere maximálne 12,83 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami pri obdobných úveroch.

39. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

40. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

41. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 a § 41 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

42. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

-11-

3Csp/22/2020

43. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

44. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľ v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014.

45. I keď súd nepopiera a rešpektuje skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým bol aj pôvodný veriteľ je logicky vyššia ako obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to neznamená, že výška úrokov či inej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 39 a § 41 Občianskeho zákonníka). A keďže z absolútne, od počiatku neplatného dojednaní nemohlo vzniknúť právo ani na časť úrokov, súd nemohol žalobcovi priznať ani časť požadovaných úrokov.

46. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

47. Súd dáva do pozornosti žalobcu napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2021 sp.zn.3CoCsp/23/2021, ktorý v súvislosti s obdobnou úverovou zmluvou spoločnosti S. K. V., a.s. už úrokovú sadzbu 25 % ročne považoval za rozpornú s dobrými mravmi (viď bod 13 odôvodnenia rozsudku). Tu pritom požadovaná sadzba úroku bola až 32 %.

48. Preto aj v prípade, že by sa nejednalo o úver bezúročný už z dôvodov podľa zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, i tak by súd musel žalobcovi pre rozpor s dobrými

-12-

3Csp/22/2020

mravmi odoprieť právo na úroky z dôvodu neplatnosti dojednaní o nich, čo by nevyhnutne viedlo k rovnakému výsledku sporu, teda k zamietnutiu jeho žaloby v celom rozsahu.

49. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovaného, nakoľko ten ju vzal v celom rozsahu späť skôr, než sa o nej začalo pojednávať, súd konanie o nej postupujúc podľa § 147 ods.3 CSP v spojení s § 144, § 145 ods.1 a § 146 CSP bez ďalšieho zastavil.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore o žalobe žalobcu mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Preto v súlade s § 262 ods.1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania tejto časti konania rozhodol vo výroku III tohto rozsudku tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

51. Pokiaľ ide o časť konania o vzájomnej žalobe, tam zastavenie konania o nej procesne zaviniť žalovaný, ktorý by tak mal znášať trovy konania v tejto časti (§ 256 ods.1 CSP) avšak nakoľko žalobcovi v súvislosti so vzájomnou žalobou žiadne trovy nevznikli (bola vzatá späť skôr než mu ju súd doručil na vyjadrenie), súd náhradu trov tejto časti konania stranám nepriznal, lebo žalovaný na ich náhradu nárok nemá a žalobcovi žiadne preukázateľné trovy konania v tejto časti vzniknúť nestihli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

-13-

3Csp/22/2020

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.